

ข้อมูลเกี่ยวกับทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหาเปิดได้หรือไม่

เรื่องนี้เป็นกรณีที่ประชาชนประสงค์จะฟ้องคดีอาญากับบุคคลที่ถูกกล่าวหาต่อศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทะเบียนราษฎรของผู้ถูกกล่าวหา มาดูว่าจะเปิดเผยได้หรือไม่ อย่างไร

นายมียศได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทะเบียนราษฎรของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเมืองทิพย์ จำนวน ๓ ราย อ้างว่าเพื่อใช้ประกอบคำฟ้องศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบ แต่นายอำเภอเมืองทิพย์ได้มีคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และร่างคำฟ้องของนายมียศนั้นศาลยังไม่ได้มีการประทับฟ้องหรือการรับรองจากหน่วยงานราชการแต่อย่างใด นายมียศจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายวินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือทะเบียนราษฎรของบุคคลผู้ถูกกล่าวหา เป็นข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่านายมียศมิได้แสดงหลักฐานว่าการใช้สิทธิดังกล่าวนั้นนายมียศมีส่วนเกี่ยวข้องกับเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลอย่างไร ประกอบกับนายมียศได้แสดงเพียงเอกสารร่างคำฟ้องที่จัดทำขึ้นเองมาประกอบการพิจารณา โดยยังไม่ได้มีการประทับฟ้องหรือการรับรองจากหน่วยงานราชการแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวจึงเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เพื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การที่อำเภอเมืองทิพย์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นชอบแล้ว จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘-๗๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๓๔๒/๒๕๖๗)

นายเฉลิมพล เลียบทวี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ลายมือชื่อในสัญญาจ้างเปิดได้หรือไม่

เรื่องนี้เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาได้ร้องขอสำเนาสัญญาจ้างที่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ มาดูว่าจะเปิดเผยได้แค่ไหน อย่างไร

นายล่าช้าซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาจ้างระหว่างเทศบาลสำราญสุขกับ บริษัท แสนท้อ จำกัด ซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการบังคับชำระหนี้ตามคำพิพากษา แต่เทศบาลสำราญสุขปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า บริษัท แสนท้อ จำกัด มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว นายล่าช้าจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายวินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือสัญญาจ้างระหว่างเทศบาลสำราญสุขกับบริษัท แสนท้อ จำกัด เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาที่ได้มีการอนุมัติสั่งซื้อหรือสั่งจ้าง ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง กำหนดให้ประกาศเชิญชวนทั่วไป ประกาศผลผู้ชนะการจัดซื้อจัดจ้าง และสัญญาที่ได้มีการอนุมัติสั่งซื้อหรือสั่งจ้าง เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้เห็นถึงความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น สัญญาจ้างดังกล่าวสามารถเปิดเผยให้นายล่าช้าได้ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล ได้แก่ ลายมือชื่อที่ปรากฏในสัญญาให้ปกปิดไว้ เนื่องจาก การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลสำราญสุขเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่นายล่าช้า โดยปกปิดลายมือชื่อที่ปรากฏในสัญญาดังกล่าว

มีข้อสงสัยการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘-๗๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๓๗๔/๒๕๖๗)

นายเฉลิมพล เลียบทวี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

รายชื่อคณะกรรมการซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐ

เรื่องนี้เป็นกรณีที่มหาวิทยาลัยของรัฐได้เผยแพร่บทความงานวิจัยในวารสารของมหาวิทยาลัย แล้วผู้อ่านบทความดังกล่าวสงสัยว่าใครเป็นผู้ตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสมของบทความดังกล่าว ก่อนตีพิมพ์ จึงมีคำขอรายชื่อผู้ที่ทำหน้าที่ผู้ตรวจสอบบทความก่อนตีพิมพ์ในวารสาร มาดูว่าจะเปิดเผย ได้หรือไม่ อย่างไร

นายพิสุจน์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อคณะกรรมการที่ตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสมของบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารของมหาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ แต่มหาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล ซึ่งปรากฏชื่อของเจ้าของข้อมูลยอมทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันกำหนดมิให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลทำให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้น และการที่นายพิสุจน์ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่กรณีตามข้อยกเว้นที่กฎหมายกำหนดให้เปิดเผยได้แต่อย่างใด นายพิสุจน์จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายวินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ชื่อผู้ที่ตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสมของบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารของมหาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ โดยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งต้องห้าม มิให้เปิดเผยแก่บุคคลอื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลนั้น ต้องเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลธรรมดาในฐานะปัจเจกบุคคล ส่วนกรณีนี้ ชื่อ และชื่อสกุลของผู้ที่ตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสมของบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ในวารสารของมหาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่ เป็นข้อมูลข่าวสารของบุคคลธรรมดาซึ่งกระทำในฐานะหัวหน้ากองบรรณาธิการวารสารของหน่วยงานของรัฐ จึงมีฐานะเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการปกติของหน่วยงานของรัฐ และไม่มีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเทคนิคเชียงใหม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่นายพิสุจน์

มีข้อสงสัยการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘-๗๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (ที่ สค ๓๖๙/๒๕๖๗)

นายเฉลิมพล เลียบทวี ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและเผยแพร่สิทธิรับรู้ข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“ข้อมูลโปร่งใส ราชการไทยไร้ทุจริต”

ขอประวัติการรักษาของบุคคลอื่นที่เรามีส่วนเกี่ยวข้องได้หรือไม่

เรื่องนี้เป็นกรณีเกี่ยวกับการขอข้อมูลประวัติการรักษาตัวของบุคคลอื่นที่ผู้ขอข้อมูลเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ใช้เป็นหลักฐานสำคัญในชั้นศาล โรงพยาบาลจะต้องเปิดเผยให้หรือไม่ มาดูกัน

นายชาติตอนถูกกล่าวหาว่าทำอนาจารเด็กหญิงสวย โดยผู้ปกครองได้ส่งตัวเด็กหญิงสวย อายุ ๔ ปี เข้าตรวจร่างกายที่โรงพยาบาลน้ำใจและนำผลการตรวจร่างกายไปดำเนินคดีกับนายชาติตอนต่อศาลทำอนาจารต่อเด็กหญิงสวย นายชาติตอนจึงมีคำขอผลการตรวจร่างกายของเด็กหญิงสวย แต่โรงพยาบาลน้ำใจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและเป็นข้อมูลด้านสุขภาพของบุคคล เป็นข้อมูลลับได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นายชาติตอนจึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข วินิจฉัยสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ประวัติการเข้ารับรักษาตัวของเด็กหญิงสวยจึงเป็นข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลรวมทั้งเป็นข้อมูลสุขภาพของบุคคล ซึ่งต้องได้รับการคุ้มครองตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และกฎกระทรวงฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลต่อผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รวมทั้งเรื่องนี้อยู่ระหว่างการดำเนินคดีอาญาซึ่งนายชาติตอนสามารถใช้สิทธิทางศาลได้ เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วจึงเห็นว่า การที่โรงพยาบาลน้ำใจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่นายชาติตอนชอบแล้ว จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร. ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๘-๗๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข (ที่ พส ๘/๒๕๖๗)

นางสาววิชรา อ่อนละมุน นักประชาสัมพันธ์ชำนาญการ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”

ข้อมูลเกี่ยวกับสำนวนคดีอาญา

เรื่องนี้เป็นกรณีที่ศาลพิพากษายกฟ้องจำเลยในคดีอาญา ต่อมาจำเลยได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนคดีอาญาดังกล่าว จากสถานีตำรวจเจ้าของเรื่อง มาดูกันว่าจะเปิดเผยได้หรือไม่

นายสรศักดิ์ ถูกฟ้องเป็นจำเลยในคดีอาญาข้อหาทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจโดยศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ได้ยกฟ้อง นายสรศักดิ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนคดีอาญาดังกล่าว แต่สถานีตำรวจทุ่งศรีบึง ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยอ้างว่าการเปิดเผยอาจกระทบต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นายสรศักดิ์จึงอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนคดีอาญาที่ ๓๐/๒๕๖๒ ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าคดีดังกล่าวศาลอุทธรณ์ ได้พิจารณาเห็นฟ้องตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นที่พิพากษาให้ยกฟ้อง และคดีถึงที่สุดแล้วจึงทำให้กระบวนการพิจารณาคดีดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับนายสรศักดิ์ เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารโดยตรงในฐานะที่เป็นจำเลย ซึ่งควรได้รับทราบข้อมูลเพื่อปกป้องสิทธิของตนตามกฎหมายและเพื่อให้เห็นถึงความโปร่งใสในการพิจารณาคดีของสถานีตำรวจทุ่งศรีบึง ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยสำนวนคดีอาญาที่ ๓๐/๒๕๖๒ ให้นายสรศักดิ์ทราบยกเว้นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล ได้แก่ หมายเลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ของโจทก์ ชื่อ ชื่อสกุลของพยาน ชื่อบิดามารดา ที่อยู่ หมายเลขประจำตัวประชาชน หมายเลขโทรศัพท์ ลายมือชื่อที่ปรากฏในบันทึกคำให้การพยานทั้งหมด รวมทั้งข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบได้ว่าพยานเป็นผู้ใดให้ปกปิดไว้ เนื่องจากการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

มีข้อสงสัยการปฏิบัติและใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไปที่สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี โทร ๐๒ ๒๘๓ ๔๖๗๘-๗๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๓๔๐/๒๕๖๗

นายอาทิตย์ จรรย์รัส นักประชาสัมพันธ์ปฏิบัติการ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

“เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น”